KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 2.4.2009
KOM(2009) 158 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Nové partnerství pro modernizaci univerzit: Fórum EU pro dialog mezi univerzitami a podniky

{SEC(2009) 423
SEC(2009) 424
SEC(2009) 425}

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Nové partnerství pro modernizaci univerzit: Fórum EU pro dialog mezi univerzitami a podniky

(Text s významem pro EHP)

1. TÉMA, KTERÉ JE STÁLE DŮLEŽITĚJŠÍ

Univerzity[1], při své trojí roli, jako instituce zajišťující nejvyšší vzdělání, pokročilý výzkum a průkopnické inovace, leží ve středu tzv. „evropského trojúhelníku znalostí". Mají potenciál být hlavním motorem evropského úsilí stát se vedoucí světovou znalostní ekonomikou a společností. Tvorba politik na úrovni EU toto zohledňuje od summitu v Hampton Court v říjnu 2005. Zároveň je zřejmé, že pokud mají univerzity tento potenciál naplnit, bude zapotřebí některých změn. Ve sdělení Komise „Plnění programu modernizace pro univerzity: vzdělávání, výzkum a inovace" z května 2006[2]. bylo vymezeno devět oblastí činnosti. Od té doby je program modernizace předmětem rozsáhlé výměny zkušeností, přičemž dosažený pokrok pravidelně hodnotí Rada ministrů[3]. Komise dále navrhla učinit z modernizace univerzit jedno z prioritních témat nového rámce pro spolupráci v oblasti politiky vzdělávání a odborné přípravy v rámci Lisabonské strategie[4].

Hlavním prvkem programu stanoveného v roce 2006 bylo to, že by univerzity měly rozvíjet strukturovaná partnerství s podniky, aby „měly významný podíl na hospodářství, byly schopny lépe a rychleji reagovat na poptávku na trhu a rozvíjely partnerství využívající vědecké a technické znalosti". Komise navrhla, že by podniky mohly univerzitám pomoci obměnit studijní programy a řídící struktury a že by se mohly podílet na jejich financování.

Na tomto základě Komise vytvořila fórum pro univerzity a podniky jakožto evropskou platformu pro dialog mezi těmito dvěma světy. Po prvním setkání fóra v únoru 2008 následovaly v roce 2008 tři tematické semináře[5]. Druhé plenární fórum v únoru 2009 svedlo dohromady 400 účastníků a kromě seminářů věnovaných různým tématům byla jeho součástí rekapitulace zkušeností a diskuse o budoucím směřování práce fóra.

Vysoká účast na fóru, které se konalo v únoru 2009, ukázala, jak velkou důležitost mu zainteresované strany přičítají. Účastníci se často zmiňovali o hospodářském útlumu, v jehož kontextu se fórum uskutečnilo, a uváděli, že otázka budování lepších kontaktů mezi podniky

---

1 Výrazem „univerzity" se v tomto sdělení rozumí všechny vysoké školy, bez ohledu na jejich název a status v členských státech.

2 KOM(2006) 208 v konečném znění.

3 Shrnutí řešených otázek a přijatých opatření je obsaženo ve zprávě Komise Radě týkající se usnesení Rady ze dne 23. listopadu 2007 o modernizaci univerzit v zájmu konkurenceschopnosti Evropy v globální znalostní ekonomice, KOM(2008) 680, 30.10.2008.

4 Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, KOM(2008) 865, 16.12.2008.

5 Soustavné vzdělávání a celoživotní učení (Brusel, 30. června 2008); Tvorba studijních programů a podnikání (Tenerife, 30.–31. října 2008); Předávání poznatků (Brusel, 7. listopadu 2008).

a univerzitami za účelem posílení evropského trojúhelníku znalostí nabývá opět na naléhavosti. Předkládané sdělení chce být odpovědí na toto vědomí naléhavosti.

2. REKAPITULACE A POHLED DO BUDOUCNOSTI: ÚČEL SDĚLENÍ

Spolupráce mezi univerzitami a podniky zahrnuje dvě společenství s výrazně odlišnou kulturou, hodnotami a posláním. Příklady úspěšné spolupráce obou stran lze nalézt v celé Evropě, přičemž o budování partnerství obou sfér se snaží i programy EU, které se obvykle zaměřují na partnerství v určitých oblastech, jako je výzkum nebo mobilita studentů[6]. Úroveň spolupráce se však v různých zemích, na různých univerzitách a u různých vysokoškolských oborů stále velmi liší. Vliv této spolupráce na kulturu řízení a na organizační kulturu je navíc v obou dotčených sférách omezený. Je jen málo univerzit, které mají celouniverzitní strategii spolupráce s podniky, a tyto univerzity se přitom nacházejí jen v několika málo členských státech. Právní a finanční rámec v mnoha zemích stále ještě nemotivuje univerzity k úsilí o spolupráci s podniky, nebo těmto snahám dokonce brání.

Účelem tohoto sdělení je:

- zrekapitulovat poznatky, které přinesl první rok fóra a další příslušné aktivity na evropské úrovni, pokud jde o výzvy a překážky spolupráce mezi univerzitami a podniky, problémy, které je třeba řešit, a osvědčené postupy a přístupy, které by mohly být uplatňovány ve větší míře. O tomto aspektu je podrobněji pojednán v pracovním dokumentu útvarů Komise,
- navrhnout další kroky, pokud jde o práci fóra,
- vymezit konkrétní další kroky pro posílení spolupráce mezi univerzitami a podniky.

3. VÝZVY A PROBLÉMY

Dosavadní postřehy fóra lze shrnout do šesti hlavních tematických okruhů. V každém oddíle je v rámečku uveden příklad osvědčeného postupu.

3.1 Nové studijní programy pro lepší zaměstnatelnost

Konkurenceschopnost hospodářství je stále více závislá na dostupnosti kvalifikované pracovní síly se smyslem pro podnikání. Iniciativa „*Nové dovednosti pro nová pracovní místa*“[7] potvrdila, že poptávka po vysoce kvalifikovaných absolventech s podnikatelským smýšlením v EU v příštích letech i nadále poroste. Zástupci podniků na fóru zároveň hovořili o nesouladu mezi dovednostmi absolventů při ukončení studia a kvalifikacemi, o které mají podniky jakožto zaměstnavatelé zájem.

Problém zaměstnatelnosti byl nepochybně zásadní otázkou před zahájením fóra, k níž se účastníci ve svých úvahách neustále vraceli.

---

6 Popis programů EU, které podporují partnerství mezi vysokými školami a podniky, viz pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 3.

7 KOM(2008) 868.

Účastníci se shodli na tom, že je třeba zásadním způsobem změnit studijní programy a vyučovací metody a dále je zapotřebí:

- zahrnout průřezové a obecně použitelné dovednosti a základy ekonomiky a technologie do studijních programů na všech úrovních kvalifikace. Základem studijních programů by měl být příslušný vysokoškolský obor, ale zároveň by měly zahrnovat interakci a spolupráci s partnery v jiných oborech a oblastech,

- lepší metody zkoušení, více zaměřené na posouzení učení a dovedností,

- větší rozlišení požadavků na přijetí a přístupů k učení s cílem získávat talenty z netradičních prostředí, včetně dospělých, kteří se vrátili ke studiu,

- větší mezioborovost a nadoborovost vzdělávacích a výzkumných programů. Účastníci fóra v tomto ohledu často hovořili o tom, jak začlení tyto přístupy do své činnosti Evropský inovační a technologický institut (EIT), což bylo chápáno jako způsob, kterým lze dosáhnout většího rozšíření těchto přístupů ve vysokoškolském vzdělávání.

Změna studijních plánů v zamýšleném rozsahu a tempu je možná pouze tehdy, pokud to bude uskutečnitelné a motivující v rámci vnitřní struktury univerzit. Interní systémy zajištění kvality a externí systémy akreditace by se měly více zaměřit na společenský a hospodářský význam učebních programů. V akreditačních institucích by měli být zástupci studentů, podnikatelů a veřejnosti jako takové.

Zástupce podnikatelů má ve svých rozhodovacích orgánech mnoho akreditačních institucí, např. ACQUIN v Německu, HETAC v Irsku nebo CTI ve Francii. Posledně jmenovaná instituce má na starosti studijní programy inženýrských oborů, přičemž počet jejích členů zastupujících podniky je stejný jako počet členů z akademické obce. Průřezové dovednosti a spolupráce studentů a podniků jsou klíčovými požadavky pro udělení akreditace (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.2.4).

3.2 Podpora podnikání

V porovnání nízká míra podnikání v EU[8] zpochybňuje způsobilost Evropy posílit růst a zaměstnanost. Úkolem vysokoškolského vzdělávání je nabídnout učební prostředí, které motivuje k nezávislosti, kreativitě a podnikatelskému přístupu k využívání znalostí. K požadovaným změnám v myšlení by napomohly pravidelné stáže studentů a pracovníků fakulty v podnicích a trvalá přítomnost zástupců podniků na půdě univerzity. V tomto ohledu jsou dobrým příkladem postgraduální školicí programy financované v rámci programu Marie Curie pro sítě počáteční odborné přípravy zaměřené na podnikatelské dovednosti.

Stávající formy spolupráce s podniky, jako jsou konference, stáže a společné projekty (individuální nebo v rámci multidisciplinárních skupin), by měly být rozšířeny. Jako užitečné byly hodnoceny též mimoškolní možnosti, např. studentské poradenské společnosti nebo inkubátory, které poskytují individualizovanou podporu studentům a zaměstnancům vysokých škol, kteří přijdou s konkrétními nápady na podnikání (nové společnosti, společnosti vzniklé

[8] Srov. pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 2.3: Zpráva Global Entrepreneurship Monitor 2007 hovoří o dvakrát až pětkrát vyšší míře podnikání v Číně ve srovnání se zeměmi EU.

odštěpením). Všechny tyto aktivity by měly být pro studenty dostupné již na začátku studia a měly by být více zakomponovány do studijních programů.

Jako zvláště důležité bylo hodnoceno, aby odborná příprava budoucích učitelů a školitelů vedla ke kladnému vztahu a otevřenosti vůči podnikům jakožto subjektům, které přinášejí pokrok, pracovní místa a blahobyt.

Hlavní závěry jsou tyto:

- rozvoj podnikatelského ducha na univerzitách vyžaduje hluboké změny řízení a vedení univerzit,
- podnikatelské vzdělávání musí být komplexní a přístupné všem studentům, kteří mají zájem, ve všech vysokoškolských oborech, a musí náležitě zohledňovat genderové hledisko,
- univerzity by měly zapojit do výuky podnikání podnikatele a lidi z praxe, například prostřednictvím zavedení schématu hostujících vyučujících pro výjimečné podnikatele,
- profesoři i učitelé by také měli mít možnost odborné přípravy pro výuku podnikání a kontakty s podnikatelským prostředím.

Mezinárodní dánská podnikatelská akademie (IDEA) podporuje podnikání studentů vysokých škol a institucí dalšího vzdělávání prostřednictvím finanční pomoci, odborného vedení, kurzů a poskytování příležitostí pro budování kontaktů. IDEA je financována z grantů státu, krajů a obcí a ze soukromých zdrojů (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.5.3).

3.3 Předávání znalostí a jejich uvádění do praxe

Evropa je produktivní, pokud jde o vytváření znalostí. Problémem však zůstává lepší využití veřejně financovaného výzkumu a vývoje. Ačkoli existuje řada programů pro posílení spolupráce veřejných vysokoškolských a dalších výzkumných středisek vytvářejících znalosti s podniky za účelem uvádění inovací na trh, je úroveň trvalé strategické spolupráce mezi oběma sektory stále příliš nízká.

Univerzity potřebují strategie profesionálního řízení duševního vlastnictví. To jim umožní plnit některé aspekty jejich poslání, např. vytvářet sociálně-ekonomické přínosy pro společnost a přilákat nejlepší studenty a výzkumníky. S cílem podpořit univerzity a poskytnout ucelenější rámec pro předávání znalostí přijala Komise doporučení o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace[9]. Návod na lepší postupy při kooperativním výzkumu a při předávání znalostí mezi univerzitami a podniky poskytuje též iniciativa „Responsible Partnering“ („Zodpovědné partnerství“)[10].

Shrnutí:

---

9 K(2008) 1329.

10 http://www.responsible-partnering.org/. Autory této iniciativy jsou přední sdružení z řad akademické obce a podniků (EUA, EARTO, EIRMA a ProTon Europe).

- předávání znalostí mezi univerzitami a podniky bude fungovat nejlépe, pokud zde bude obecný rámec spolupráce a vzájemného porozumění, jehož součástí bude partnerství, společné projekty a výměna lidí,

- univerzity by měly zajišťovat mezioborovost; jednooborová řešení zřídkakdy řeší skutečné světové problémy,

- univerzity a veřejné výzkumné organizace by měly mít jasnou dlouhodobou strategii řízení práv k duševnímu vlastnictví,

- je třeba řešit specifické problémy, s nimiž se potýkají malé a střední podniky, pokud chtějí uzavřít partnerství s univerzitami. Univerzity musí vyjít malým a středním podnikům vstříc. Spolupráci univerzit a malých a středních podniků usnadní, pokud budou mít univerzity přístup k útvaru pro předávání znalostí nebo jej budou sami provozovat, neboť tyto útvary jsou portálem a rozhraním mezi univerzitami a soukromým sektorem.

University of Twente (Nizozemsko) provozuje znalostní park a katalyzátory podnikání, které dávají dohromady znalosti vytvořené univerzitou a podnikatele z regionu. Těm, kteří chtějí začít podnikat, poskytuje individualizovanou podporu prostřednictvím programu TOP (Temporary Entrepreneurial Positions – Krátkodobé podnikatelské pozice). Univerzita nabízí rovněž program růstu pro vlastníky společností. Součástí obou programů jsou vzdělávací moduly a aktivity související s budováním kontaktů (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.6.1).

3.4 Mobilita: přeshraniční a mezi podniky a akademickou obcí

Navzdory mnoha úspěchům v oblasti studentských stáží, programů mobility mezi podniky a akademickou obcí v rámci sedmého rámcového programu a kooperativních projektů univerzit a podniků je celková míra kontaktů, spolupráce a mobility mezi oběma sektory až příliš nízká. Stáže, programy mobility výzkumných pracovníků a kooperativní projekty, které studentům umožňují pracovat ve firmách nebo s nimi spolupracovat, individuálně nebo v rámci mezioborových skupin, by se měly stát nedílnou součástí učebních programů všech oborů a měly by se za ně udělovat kredity v rámci evropského kreditního systému (ECTS).

Mobilita by se měla týkat také vysokoškolských vyučujících a vedení univerzit, což univerzitám umožní budování kontaktů, na jejichž základě bude možné vyvíjet projekty budoucích stáží, zaměstnávání absolventů a studentské projekty. Přímý kontakt personálu s realitou podnikání pomůže k pochopení a předvídání měnících se potřeb podniků, pokud jde o odbornou přípravu a inovace. Stále však existují závažné právní a administrativní překážky mobility vysokoškolského personálu do obchodních společností, např. pokud jde o systémy sociálního a důchodového zabezpečení[11].

Na druhé straně větší zapojení podniků do orgánů univerzit, plánů výzkumu, přijímacích komisí, vytváření studijních plánů, vyučování a systémů zajištění kvality může podstatně zlepšit univerzitní výuku, výzkum a inovace. Toto zapojení je opět v mnoha zemích omezené, ať už z právních nebo kulturních důvodů.

[11] Lepší kariéra a větší mobilita: Evropské partnerství pro výzkumné pracovníky, KOM(2008) 317.

Pro dosažení pokroku je důležité:

- aby univerzity a podniky propagovaly a uznávaly přínosy mobility v jejích různých podobách a na všech jejích úrovních; zejména malé a střední podniky by se měly více zapojit do programů stáží,

- aby byly právní rámce upraveny tak, aby podporovaly a usnadňovaly mobilitu mezi univerzitami a podniky,

- aby byla mobilita akademických a výzkumných pracovníků a studentů do podniků uznávána a oceňována.

Organizace ADEIT[12] ve Valencii se výslovně zaměřuje na vytváření vazeb mezi univerzitami a jejich vnějším prostředím. Jejím cílem je zprostředkovávání studentských stáží v organizacích nebo podnicích. Ročně ADEIT zprostředkuje 1 500 studentských stáží v podnicích a také školí mentory na obou stranách. Rovněž pořádá stáže v podnicích pro vyučující v rozsahu až 100 hodin (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.4.4).

3.5 Otevření se celoživotnímu učení ze strany univerzit

Zvyšování zaměstnatelnosti se netýká pouze těch, kteří vstupují na trh práce. Zlepšování dovedností těch, kteří jsou již v pracovním procesu, je neméně důležitým úkolem[13], jehož význam roste s tím, jak stále více lidí přichází o práci kvůli současnému útlumu. Z hodnocení pokroku v pracovním programu *Vzdělávání a odborná příprava 2010* vyplývá, že míra účasti dospělých na celoživotním učení[14] roste příliš pomalu a pouze v některých členských státech.

V době, kdy počty studentů mohou velmi pravděpodobně začít klesat z demografických důvodů, se zdá, že by další vzdělávání mohlo pro univerzity představovat nesmírně důležitý potenciál. Univerzity se nicméně otvírají pouze velmi malé části trhu dalšího vzdělávání. Je tedy nutná zásadní reorientace na celoživotní učení.

Na fóru byla prezentována a diskutována Charta evropských univerzit o celoživotního učení[15], kterou přijala Evropská asociace univerzit (EUA). Tento dokument obsahuje deset závazků pro univerzity v oblastech zpřístupnění studia většímu počtu lidí, rozmanitější skladby studujících a zatraktivnění studia, celoživotního učení v kultuře kvality a silnější místní, regionální, národní a mezinárodní úrovně.

Další vzdělávání vyžaduje úzké kontakty mezi univerzitami a podniky, které jim umožní zjistit, po jakých nových nebo aktualizovaných dovednostech je na místní a regionální úrovni poptávka, a reagovat na ni. V této souvislosti je nanejvýš důležité:

- aby celoživotní učení bylo plně začleněno do úkolů a strategií univerzit,

---

12 http://www.adeit.uv.es

13 Nové dovednosti pro nová pracovní místa, KOM(2008) 868 v konečném znění.

14 Plnění lisabonských cílů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy – ukazatele a referenční kritéria v roce 2008, pracovní dokument útvarů Komise, SEK(2008) 2293.

15 European Universities' Charter on Lifelong Learning, 2008. ISBN: 9789078997009, EUA; www.eua.be.

- aby aktualizace/zlepšování dovedností byly oceňovány a uznávány na trhu práce a ze strany zaměstnavatelů

- celoživotní učení musí být koncipováno ve spolupráci s podniky – univerzity jej nemohou připravovat a poskytovat samy.

Tři univerzity v regionu Západní Švédsko vytvořily dálkové kurzy pro zaměstnance malých a středních podniků uzpůsobené na míru jejich potřebám jako prostředek zvýšení konkurenceschopnosti těchto podniků a celého regionu. Tyto kurzy se zabývaly otázkami zásadními pro malé a střední podniky, jako jsou lepší výrobní postupy, hospodaření, logistika, vývoj produktů a celkové řízení výroby. Většina zaměstnanců, kteří se kurzů účastnili, jsou čtyřicátníci a nestudovali předtím na vysokoškolské úrovni (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.3.2).

3.6 Lepší řízení univerzit

Fórum se zaměřilo na řízení na národní, regionální a institucionální úrovni jako nezbytný předpoklad pro účinnou spolupráci mezi univerzitami a podniky.

Na národní úrovni jsou požadovány změny právních předpisů, režimů financování a motivačních struktur, které jsou vnímány jako málo nakloněné spolupráci mezi univerzitami a podniky, nebo někdy jako pro tuto spolupráci vyloženě nepříznivé. Taková spolupráce by přitom měla být součástí celkové strategie univerzit a měla by být zahrnuta do plánů rozvoje a zohledněna při stanovování cílů. Spolupráci s podniky by měla být přiznávána stejná důležitost jako akademickým povinnostem, např. publikování za účelem kariérního postupu a kompenzace.

Významnými činiteli jsou zprostředkovatelské organizace a podnikatelská sdružení, neboť mohou být dobrým prostředníkem mezi univerzitami a podniky, zejména pro malé a střední podniky. Spolupráci mezi univerzitami a podniky podporuje i řada evropských, národních nebo regionálních orgánů či agentur, které mohou být účinnými strukturami pro dosažení pokroku v této oblasti.

Rada pro vysokoškolské vzdělávání a průmysl (Council for Higher Education and Industry, CIHE) ve Velké Británii zkoumá otázky spojené se studiem, které mají vliv na konkurenceschopnost země a sociální soudržnost, a snaží se podporovat úzkou spolupráci a porozumění mezi podniky a institucemi vysokoškolského vzdělávání. Organizace Stifterverband für die Deutsche Wissenschaft v Německu funguje jako společná iniciativa podniků na podporu výzkumu a vysokoškolského vzdělávání. Buduje vazby mezi univerzitami a neakademickými výzkumnými institucemi, spojení mezi vědou a průmyslem a podporuje vytvoření jednotného evropského prostoru vzdělávání a výzkumu. Nadace Conocimiento y Desarrollo (CYD) ve Španělsku má za cíl zlepšovat řízení, odpovědnost a vedení univerzit, posilovat spojení mezi produktivním systémem univerzit a společností, podporovat podnikatelské a inovativní myšlení mezi vysokoškolskými vyučujícími a studenty (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 5.1.1).

Účinná spolupráce mezi univerzitami a podniky je chápána jako obzvláště důležitá pro regionální rozvoj[16]. Úspěšnost mnoha inovativních regionů v USA a v Evropě spočívá v třístranném partnerství mezi univerzitami, podniky a vládou pro účely orientace politiky a financování.

Program e-Tampere ve Finsku propojuje plány města Tampere na rok 2012 s několika malými a středními podniky, většími společnostmi a dvěma univerzitami. V jeho rámci bylo zahájeno téměř 400 místních, regionálních, národních a mezinárodních projektů založených na rozsáhlé spolupráci mezi univerzitním výzkumem, podniky a vládou z hlediska technologií, hospodářství a společnosti (pracovní dokument útvarů Komise, oddíl 6.1).

Hlavní závěry jsou tyto:

- národní a regionální rámcové podmínky musí zajišťovat prostředí motivující univerzity ke spolupráci s podniky,
- spolupráce mezi univerzitami a podniky musí být zakotvena v institucionálních strategiích; pro jejich zavádění je klíčové dobré vedení a účinné řízení lidských zdrojů,
- vedení univerzit musí zajistit zavedení odpovídajících systémů motivace a hodnocení, které budou v souladu s posláním, úlohou a strategií univerzity.

4. DALŠÍ KROKY

Již za první rok jeho fungování přinesla práce fóra důležité výsledky. Komise vítá množství nápadů a kvalitu myšlenek, jež fórum přineslo, a bude z práce fóra vycházet při své další podpoře modernizace evropských univerzit prostřednictvím spolupráce v oblasti příslušné politiky i prostřednictvím činností v rámci svých programů.

Komise navrhuje dva typy dalších činností. Za prvé, v reakci na silně vyjadřované přání účastníků fóra pokračovat v práci a prohlubovat ji, probíhá plánování dalšího programu činnosti. Za druhé, fórum určilo řadu témat a možných linií činnosti, které by měly být zohledněny co nejdříve, zejména v souvislosti se současným hospodářským útlumem, a které jsou zaměřeny na zlepšování spolupráce mezi univerzitami a podniky, pokud jde o zaměstnatelnost. Je navrhována řada konkrétních opatření.

Pokračování v dialogu

- fórum bude pokračovat ve struktuře plenárních setkání a tematických seminářů, Kromě toho bude vytvořen prostor na internetu pro účely sdílení a šíření zkušeností a komunikace,
- fórum bylo dosud úspěšné v mobilizaci zástupců obou sektorů, univerzit a podniků, včetně zprostředkovatelských organizací a podnikatelských sdružení. Tato spolupráce však vyžaduje též aktivní zapojení národních vlád a regionálních

[16] Higher Education and Regions: Globally Competitive, Locally Engaged (Vysokoškolské vzdělávání a regiony: globální konkurenceschopnost, lokální zodpovědnost); OECD 2007.

orgánů. V další fázi by proto mělo dojít k většímu zapojení příslušných zástupců veřejné správy,

- v návaznosti na dosavadní dialog a práci probíhající v dalších oblastech, by měly být projednány tyto otázky:

– zajištění, aby univerzity účinně reagovaly na iniciativu „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“ a na výzvy, které přináší současný hospodářský útlum,

– partnerství pro regionální rozvoj,

– partnerství s malými a středními podniky,

– rozmanitější přístupy k učení a budování mostů mezi různými typy vysokoškolského vzdělávání,

– zajištění kvality a akreditace jako nástroje posilování spolupráce mezi univerzitami a podniky,

- zájem účastnit se činností často vyjadřovaly i subjekty ze zemí mimo EU. Fórum by mělo být výslovněji otevřené subjektům mimo EU (ve skutečnosti se již zúčastnilo mnoho mezinárodních podniků) a mělo by se v budoucnu silně zaměřovat na to, co se lze naučit od partnerských zemí. Komise bude při svých kontaktech s příslušnými veřejnými orgány partnerských zemí práci fóra propagovat a zvát je k účasti.

Vytváření nových partnerství

- Fórum obhajovalo vytváření nových forem strukturovaného partnerství mezi univerzitami a podniky s cílem tvorby a uskutečňování vzdělávacích kurzů. Tato partnerství by odrážela struktury vytvořené v rámci technologických platforem, akce „Marie Curie“ Partnerství a spojovací mosty mezi průmyslovými podniky a vysokými školami jako součásti sedmého rámcového programu a znalostních a inovačních společenství v rámci Evropského inovačního a technologického institutu. Komise navrhuje bezodkladně prozkoumat, jak by bylo možné tato partnerství podpořit prostřednictvím příslušných programů EU s cílem zveřejnit výzvy k předkládání návrhů na průzkumné činnosti v rámci programu pro celoživotní učení v roce 2010.

- Zástupci podniků na fóru často zmiňovali možnost rozšíření působnosti platformy pro dialog na další oblasti vzdělávání a odborné přípravy, konkrétně na střední školy a instituce odborného vzdělávání a přípravy. Je jasné, že potenciál podniků přispívat například k výuce podnikání je vysoký[17]. Komise prozkoumá, jakým způsobem lze využít stávající programy – např. program Leonardo da Vinci nebo Comenius – a iniciativy, jako je Evropská síť škol (European Schoolnet), k vytváření vzdělávacích partnerství mezi podniky a školami a jak může být spolupráce podporována prostřednictvím evropského koordinačního orgánu. Komise má v úmyslu vyzvat zainteresované strany, aby zkoumaly

[17] Komise v současnosti pracuje na zřízení evropského panelu reflexe na vysoké úrovni o podnikatelském vzdělávání, za účasti zástupců všech členských států a zemí EHS, s cílem podpory vytváření ucelenějších přístupů.

budoucí možnosti spolupráce mezi podniky a školami a institucemi odborného vzdělávání a přípravy na konferenci nebo semináři, který se uskuteční na podzim.

- Rozvoj dialogu mezi univerzitami a podniky na úrovni EU by měl stimulovat obdobný dialog na národní a regionální úrovni. Komise bude v rámci své spolupráce s členskými státy v oblasti politiky vzdělávání a odborné přípravy podporovat vnitrostátní orgány ve vytváření obdobných struktur dialogu na vnitrostátní úrovni. Prozkoumá, jak by bylo možné pro podporu regionálních iniciativ v tomto ohledu využít strukturální fondy.

- Komise zahájí studii ke zjištění stávajících osvědčených postupů v oblasti spolupráce mezi univerzitami a podniky.

Nyní je ta správná doba dát nový silný impuls spolupráci mezi univerzitami a podniky. V dobách hospodářského útlumu, kdy je pro absolventy obtížnější najít práci a podniky čelí zvýšenému tlaku konkurence, by přidaná hodnota spolupráce mezi univerzitami a podniky pro hospodářství a společnost měla z této spolupráce činit ještě větší prioritu.